

Drámaórák az első osztályokban

Melyik órán jár 2 perc jutalom-„hentergés”? Melyik órán szabad hangosan kiabálni? Melyik tanórán szabad négykézláb ugatni? Melyik órán lehet valaki hóhér, vagy tündér, vagy János vitéz? Kitalálták? Hát drámaórán!

A drámapedagógia alapvetően **módszertan**: az improvizatív vagy kreatív dráma gyakorlásának módszertana. Improvizatív játékok sok mozgással, cselekvéssel és a kreativitás szabad használatával. A drámapedagógia módszertana megjelenhet a tanítás bármely területén, amennyiben a drámapedagógiát alkalmazó pedagógus tisztában van a drámapedagógia alapvető formanyelvével. A kreatív dráma mellett a színházi dráma megkívánja a rögzítést és szükségszerűen betanítást igényel.

A drámapedagógia módszertana azonban nem csodaszer. Arra az érzésre fókuszál, hogy mindenkinek **fontos feladata van!** Ezt az érzést ismerteti meg a gyerekekkel, ezt az élményt kívánja tudatosan rögzíteni a gyerekekben. Erre az érzésre egész életünkben nagy szükségünk van, különösen napjainkban, amikor oly sok ember érzi azt, hogy feleslegessé vált a munkája, vagy tevékenysége a közösségben, végeredményben maga a személye is feleslegessé vált. Meggyőződésünk, hogy a kritikai magatartásnak az alapja a tudatos érzelmi magabiztosság, a „fontos vagyok” érzés!

Technikailag ez úgy néz ki, hogy mást játszunk egy hatévessel és mást a tíz évessel, megint mást egy tizennégy évessel. Fontos eleme a drámaóráknak a humor és játék is, de elsősorban tudatosan fejlesztünk nélkülözhetetlen készségeket, képességeket úgymint szabálytudat, memória, nagymozgások, beszéd, számolás, testkép és irányok, együttműködés és kreativitás, érzelmek, ok-okozati összefüggések. Drámaórán a tanár nem magyarázza, hanem együtt csinálja a gyerekekkel a dolgokat. Peter Slade az angol drámapedagógia atyja írja valahol: „engedjük szóhoz jutni a gyereket!”

Milyen a pedagógus kollegák általános megítélése a drámaórákkal kapcsolatban? „Ja, igen! Ezen az órán a gyerekek **csak** játszanak...A drámaórák hangosak és a gyerekek felborítanak minden szabályt, rendetlenkednek...Drámaóra? Az tök jó, csak utána nem akarnak a gyerekek megülni a helyükön és végighallgatni engem...” Szakmailag azonban tudni kell, hogy drámaórán két alapvető szabály van... STOP! és SZABAD! Minden játékszabályt közösen alakítunk ki. Nincs verseny, csak versenyhelyzet! Kiesős játéknál mindenki ÖNKÉNT eldönti, hogy sikerült-e megoldani az adott játékfeladatot, vagy sem. Élünk a kisgyermekkorban gyökerező „mintha-játék” lehetőségeivel. A „mintha-játék” egy kivétel: a teljes személyiség részt vesz benne gondolatilag, fizikailag és legfőképp érzelmileg. Belőle fejlődik **minden kreativitásunk!** Szeretik-e a gyerekek a drámaórát? Természetesen! Nincs stressz, nincs bárki számára megoldhatatlan feladat, nincs verseny, helyette van mozgás, nevetés és érzelmek. Szeretik-e a drámatanárok a drámaórát? Nagyon, pedig rendkívül aprólékos felkészülést igényel, megosztott figyelemre és jó fizikumra is szüksége van a drámatanárnak. És persze nem, mert sajnos heti egy-egy alkalommal találkozunk a gyerekekkel – jelen esetben iskolánkban csak az első osztályosokkal - pedig.... minden nap szüksége lenne minden iskolásgyereknek egy jó kis drámaórára!